

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 12 P-495/2018-61

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja TECHCOM GmbH, Republika Njemačka, D-80636 München, Leonrodstrasse 58, OIB: 23444430505, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri d.o.o. Zagreb, Ilica 1A/III, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, kojeg zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Krka & Krka odvjetničko društvo d.o.o. Split, Starčevićeva 13, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn / 11.506.466,81 EUR, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 3. lipnja 2022. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Maxim Lach, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri d.o.o. Zagreb i punomoćnice tuženika, 21. listopada 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanom tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika, i to trgovačkog društva TECHCOM GmbH sa sjedištem u Republici Njemačkoj, D-80636 München, Leonrodstrasse 58, (ranije: D-8089 München, Pommernstr. 13/13a), OIB: 23444430505, broj iz registra: HRB 100446, prema tuženiku, i trgovačkom društvu ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, kao stečajnom dužniku u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod posl.brojem St-45/2015 i to u iznosu od 86.695.474,16 kn (slovima: osamdeset šest milijuna šesto devedeset pet tisuća četiristo sedamdeset četiri kune i šesnaest lipa) / 11.506.466,81 EUR."

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu kojim je tužitelj tražio utvrđenje osnovanom njegove tražbine prema tuženiku u iznosu od 18.327.877,71 kn / 2.432.527,40 EUR, kao tražbine stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda.

II. Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 876.250,00 kn / 116.298,36 EUR.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 751.250,00 kn / 99.708,01 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je, preporučeno putem pošte, podnio ovom sudu 14. rujna 2016. tužbu protiv uvodno navedenog tuženika, radi utvrđenja njegove novčane tražbine koja je osporena u stečajnom postupku nad tuženikom. Tužitelj u tužbi navodi da je kao stečajni vjerovnik, u stečajnom postupku koji se nad tuženikom vodi kod ovog suda pod poslovnim brojem St-45/2015, prijavom tražbine od 14.12.2015., a koju prijavu je pojasnio podneskom od 8.6.2016., prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 105.063.309,02 kn, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Rješenjem ovog suda poslovni broj St-45/2015 od 5.9.2016., kojeg je tužitelj zaprimio 7.9.2016., naprijed navedena tražbina tužitelja da je osporena u cijelosti, a istu da je osporio stečajni upravitelj. Tim rješenjem od 5.9.2016. tužitelj da je upućen, u roku od osam dana od primitka rješenja, pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika, ovdje tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine u naprijed navedenom iznosu. Tužitelj navodi da u skladu s naprijed navedenim rješenjem od 5.9.2016. podnosi ovu tužbu radi utvrđenja njegove osporene tražbine u iznosu od 105.063.309,02 kn.

2. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi da se njegovo potraživanje u naprijed navedenom iznosu sastoji od dva dijela, koji su u prijavi tražbine od 14.12.2015. označeni pod rednim brojem I. i II. te pojašnjeni podneskom, podnesenim u stečajnom postupku, od 8.6.2016. Potraživanje pod rednim brojem I. u iznosu od 2.406.148,39 EUR, u kunsnoj protuvrijednosti na dan otvaranja stečajnog postupka, tužitelj da je prijavio temeljem sljedeće dokumentacije i to:

1. Izlaznih računa otvorenih stavaka Otpada za proizvodnju valjanjem u iznosu od 353.671,06 EUR;
2. Ugovora o tehničkom savjetovanju u iznosu od 76.270,23 EUR;
3. Ugovora o zakupu u iznosu od 15.850,00 EUR;
4. Ugovora o zakupu u iznosu od 83.082,27 EUR;
5. Ugovora o isporuci AIST softverskog programa u iznosu od 41.338,99 EUR;
6. Ugovora o pristupu dugu u iznosu od 657.076,22 EUR;
7. Ugovora o kreditu u iznosu od 805.451,84 EUR;
8. Kamata u iznosu od 373.407,78 EUR.

Potraživanje pod rednim brojem II. iz prijave tražbine u iznosu od 11.381.687,64 EUR, u kunsnoj protuvrijednosti na dan otvaranja stečajnog postupka, tužitelj da je prijavio temeljem Ugovora o atipičnim tajnim udjelima tužitelja u društvu FE Magnetit d.o.o. od 1.6.2012. Naime, tim ugovorom tužitelj da je preuzeo obvezu uplatiti FE Magnetit d.o.o. iznos od 8.500.000,00 EUR, a koju obvezu da je tužitelj u cijelosti ispunio. Aneksima 1. i 2. Ugovora o atipičnim tajnim udjelima tužitelj da je preuzeo obvezu uplate daljnjih iznosa društvu FE Magnetit d.o.o., i to sve zajedno u ukupnom iznosu od 11.381.687,64 EUR, a koje sve obveze da je tužitelj također u cijelosti ispunio. Nadalje, tužitelj navodi da je temeljem Ugovora o pripajanju od 24.3.2014. trgovačko društvo FE Magnetit d.o.o. pripojeno tuženiku, a čime da su na tuženika prešla sva prava i obveze tog pripojenog društva. Radi osiguranja potraživanja tužitelja iz predmetnog Ugovora od 1.6.2012., parnične stranke da su 12.11.2014.

sklopile Sporazum o zasnivanju lebdećeg založnog prava, koji je solemniziran kod javnog bilježnika Marijana Jurića pod brojem OV-12059/2014, a kojim sporazumom da je u korist tužitelja zasnovano založno pravo na predmetima zaloga navedenim u tom sporazumu.

3. Tužitelj navodi i da je u stečajnom postupku stečajni upravitelj osporio predmetnu tražbinu navodeći da se ista ne može priznati, jer da iz dokumentacije koja je dostavljena uz prijavu tražbine ne proizlazi utemeljenost te tražbine. Međutim, tužitelj tvrdi da je uz prijavu tražbine dostavio dokumentaciju iz koje proizlazi osnovanost i visina same tražbine, a što je dodatno pojasnio i podneskom od 8.6.2016., zbog čega razlozi osporavanja njegove tražbine da nisu osnovani. Tužitelj je naglasio da je protiv rješenja donesenog u stečajnom postupku posl. br. St-45/2015 od 5.9.2016. podnio žalbu, o kojoj do podnošenja ove tužbe nije odlučeno. Slijedom naprijed navedenog, tužitelj je predložio donijeti presudu kojom će se utvrditi osnovanom njegova tražbina u iznosu od 105.063.309,02 kn prema tuženiku kao stečajnom dužniku i to kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

4. Podneskom od 3.10.2016. tužitelj je predložio prekinuti ovaj postupak, navodeći da je osim protiv rješenja donesenog u stečajnom postupku od 5.9.2016., kojim je upućen na pokretanje ove parnice, podnio žalbu i protiv drugog rješenja donesenog u stečajnom postupku od 14.6.2016., a kojim rješenjem da je odbačen njegov podnesak od 8.6.2016., kojeg je sud pogrešno smatrao novom prijavom tražbine tužitelja.

5. Povodom naprijed navedenog prijedloga tužitelja, rješenjem ovog suda poslovni broj P-636/2016 od 12. listopada 2016. prekinut je postupak u ovoj pravnoj stvari, sukladno odredbama članka 213. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje ZPP) u vezi s člankom 12. ZPP-a, do okončanja postupka po žalbama koje je tužitelj podnio protiv rješenja donesenih u stečajnom postupku od 14.6.2016. i 5.9.2016.

6. Podnescima od 7.9.2017. i 9.3.2018. tužitelj je predložio nastaviti ovaj postupak, navodeći da je u stečajnom postupku odlučeno o njegovim žalbama. Nadalje, podneskom od 9.3.2018. tužitelj je uredio tužbu odnosno smanjio tužbeni zahtjev na način da sada u ovom postupku traži donošenje presude kojom će se utvrditi osnovanom njegova tražbina prema tuženiku u ukupnom iznosu od 86.695.474,16 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Tužitelj pojašnjava da je rješenjem ovog suda broj St-45/2015 od 5.9.2016. upućen pokrenuti ovu parnicu za cjelokupni iznos osporenog potraživanja od 105.023.351,87 kn. Međutim, naknadno donesenom odlukom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6892/16 od 8.2.2016. da je pod točkom I. izreke potvrđeno rješenje ovog suda od 5.9.2016. u dijelu kojim je tužitelj upućen na pokretanje parnice za osporenu tražbinu u iznosu od 86.695.474,16 kn, dok je točkom II. izreke rješenja VTS RH ukinuto prvostupanjsko rješenje od 5.9.2016. za iznos osporene tražbine od 18.327.877,71 kn te da je u tom dijelu predmet vraćen stečajnom sudu na ponovni postupak. Nakon toga, u stečajnom postupku da je doneseno rješenje od 18.5.2017., koje je potvrđeno od

strane VTS RH rješenjem broj PŽ-3866/2017 od 6.7.2017., a kojim je tužitelj upućen na pokretanje parnice u iznosu od 13.560.661,11 kn, dok je tuženik upućen pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja preostalog dijela tražbine u iznosu od 4.767.216,60 kn, a koje parnice da su tužitelj i tuženik pokrenuli te da se iste vode kod ovog suda pod poslovnim brojevima P-436/2017 i P-432/2017.

7. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-636/2016 od 21. lipnja 2018. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari te je po pravomoćnosti tog rješenja ovaj predmet zaveden pod novi poslovni broj P-495/2018.

8. Nakon što je ovaj postupak nastavljen, tuženik je podneskom od 15.10.2018. podnio odgovor na tužbu navodeći da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim.

9. Tuženik navodi da se tužitelj u tužbi, kao osnov po kojem potražuje utužene tražbine, među ostalim poziva i na Ugovor o zakupu br. 376-13-03951 od 1.8.2013. kao i Ugovor o najmu br. 376-13-03952 od 1.8.2013., zatim na Ugovor br. 376-13-03935-1 i 376-12-04020. Kod ovog suda da se pod poslovnim brojem P-638/2016 vodi postupak u pravnoj stvari tužitelja Tobiasa Wagnera protiv tuženika Adria čelik d.o.o., a u kojem da Tobias Wagner navodi da mu je tužitelj iz ovog postupka prodao potraživanja po upravo naprijed navedenim ugovorima. Istovremeno i Techcom GmbH da potražuje iznos tražbine koju je prijavio Tobias Wagner po istom osnovu od tuženika, a iz čega da proizlazi kako ovdje utuženi iznos po istoj osnovi ne mogu od tuženika potraživati i Tobias Wagner i tužitelj. Nadalje, tuženik je naveo i da je LeitnerLeitner Consulting d.o.o. utužio tuženika, u predmetu pod poslovnim brojem P-631/2016, radi utvrđenja tražbine za iznose koji se odnose na izdane račune za pružene usluge od strane LeitnerLeitner Consulting d.o.o. Međutim, tužitelj da tvrdi da je preuzeo dugovanje tuženika prema trgovačkom društvu LeitnerLeitner Consulting d.o.o. i potom podmirio dug po preuzimanju, a radi čega sada potražuje te iznose od tuženika. Iz toga proizlazi da utuženi iznos ne mogu od tuženika potraživati i LeitnerLeitner Consulting d.o.o. i tužitelj u ovom postupku. Nadalje, kod ovog suda da se vode parnični postupci pod poslovnim brojem P-639/2016 i P-293/2017 u pravnoj stvari tužitelja Peter Trepte protiv tuženika Adria čelik d.o.o. u stečaju, a u kojem postupku da Peter Trepte navodi da je otkupio potraživanje od tužitelja prema tuženiku, koje između ostalog obuhvaća i kamate prema ugovoru broj 218-13-03910, a koju tražbinu da tužitelj potražuje u ovom postupku. Isto tako, naveo je i da se kod ovog suda vodi postupak između istih stranaka pod poslovnim brojem P-454/2018, a radi čega opreza radi ističe prigovor litispendencije. Isto tako, kod ovog suda da se vodi postupak pod poslovnim brojem P-432/2017, a u kojem da se također radi o spornim potraživanjima po istom osnovu i to utvrđenju tražbine po iznosima s osnova Ugovora o pristupu dugu i Ugovora o kreditu. Tuženik je istakao i prigovor zastare, navodeći da se dio potraživanja odnosi na Ugovor o kreditu od 1.10.2011.

10. Dodatno svemu navedenom, tuženik je u odgovoru na tužbu istakao i da sve kada bi tužitelj izvršio uplate koje navodi, a što tuženik osporava, tužbeni zahtjev da svakako ne bi bio osnovan, jer da se u konkretnom slučaju, a sukladno odredbama članka 408. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine

broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15 i 40/19, dalje ZTD), radi o tražbini s osnova zajma kojim se nadomješta kapital, a koji zahtjev tužitelj da može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda, sukladno članku 72. stavak 2. točka 5. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13, dalje SZ). Stoga da je očito kako se ne radi o tražbini drugog višeg isplatnog reda, već o tražbini nižeg isplatnog reda. Tuženik je naglasio i da tužitelj nema osnova za potraživanje iznosa po Ugovoru o atipičnim tajnim udjelima, a sve obzirom da tužitelj nije naveo da bi taj ugovor bio raskinut, odnosno da je došlo do otkazivanja društva, a niti je na te okolnosti dostavio dokaz.

11. Podneskom zaprimljenim kod suda 20.11.2018. tužitelj se očitovao na navode iz odgovora na tužbu, ističući kako se većina prigovora tuženika iz odgovora na tužbu odnosi na dio tužiteljeve tražbine u iznosu od 18.327.877,71 kn, a u odnosu na koju da su pokrenuti posebni parnični postupci i to postupak kojeg je pokrenuo tužitelj protiv tuženika, radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u iznosu od 13.560.661,11 kn, koji se vodi pod brojem P-454/2018 (ranije P-436/2017) te postupak kojeg je tuženik pokrenuo protiv tužitelja, radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tužiteljeve tražbine u iznosu od 4.767.216,60 kn, koji postupak se vodi kod ovog suda pod poslovnim brojem P-432/2017. Tužitelj naglašava da je svojim podneskom od 9.3.2018. uredio tužbeni zahtjev u ovom postupku te da je stoga predmet ovog postupka utvrđenje osnovanim njegove tražbine prema tuženiku u iznosu od 89.695.747,16 kn (odnosno u protuvrijednosti 11.381.687,44 EUR), a koju tražbinu je tužitelj prijavio po osnovi zajmova koji su Ugovorom o atipičnim tajnim udjelima od 1.6.2012., s pripadajućim Aneksima tom ugovoru, (djelomično) pretvoreni u ulog tajnog člana (tužitelja) u društvu FE Magnetit d.o.o. koje je pripojeno tuženiku. Stoga prigovori tuženika koji se odnose na potraživanja navedena pod brojem I. iz prijave tražbine u stečajnom postupku, da (više) nisu relevantni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, jer su potraživanja pod brojem I. iz prijave tražbine sada predmet drugih sudskih postupaka, a koje prigovore da tužitelj u cijelosti smatra neosnovanim i nedokazanim.

12. U odnosu na tražbinu koja je predmet ovog postupka u iznosu od 89.695.747,16 kn (11.381.687,44 EUR) tužitelj obrazlaže da je s društvom FE Magnetit d.o.o. sklopio Ugovor o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011., kao i tri aneksa tom ugovoru od 8.11.2012., 16.11.2012. i 23.11.2012., a kojim ugovorima da je tužitelj stavio na raspolaganje FE Magnetitu d.o.o., kao primatelju zajma, ukupno iznos od 2.623.344,65 EUR, koji iznos je tužitelj u cijelosti uplatio tom društvu. Nadalje, tužitelj da je s društvom FE Magnetit d.o.o. sklopio i Ugovor o kreditu broj 376-12-03871 od 19.3.2012., zajedno s Aneksom tom Ugovoru od 8.11.2012., a temeljem kojeg da je stavio na raspolaganje FE Magnetitu d.o.o. ukupno iznos od 9.511.586,72 EUR i koji iznos je tužitelj u cijelosti uplatio tom društvu. Između FE Magnetit d.o.o. i tužitelja da je 11.6.2012. sklopljen Ugovor o atipičnim tajnim udjelima, kao i dva aneksa tom ugovoru, a temeljem kojeg ugovora i pripadajućih aneksa da su prethodno navedeni zajmovi iz Ugovora o kreditu djelomično pretvoreni u ulog tajnog člana (tužitelja) u društvu FE Magnetit d.o.o. (poduzetniku). Stoga, ukupna ulaganja tužitelja, kao atipičnog tajnog člana, u društvu FE Magnetit d.o.o. da

iznose 11.381.687,44 EUR. S obzirom da su potraživanja tužitelja s osnova zajmova (ugovora o kreditu) veća od potraživanja tužitelja s osnova ulaganja kao atipičnog tajnog člana, tužitelj da je za razliku iznosa danih zajmova koji nije pretvoren u ulog tajnog člana, prijavio potraživanje na temelju Ugovora o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011., a o kojem potraživanju da se kod ovog suda vodi postupak između istih stranaka, pod brojem P-454/2018 (raniji broj P-436/2017). S obzirom da je FE Magnetit d.o.o. pripojen tuženiku, to da je tuženik kao sveopći pravni sljednik pripojenog društva, preuzeo imovinu i obveze pripojenog FE Magnetit d.o.o., a samim time i obveze prema tužitelju. Nadalje, tužitelj je osporio navode tuženika da bi se u konkretnom slučaju radilo o tražbini nižeg isplatnog reda, jer da su navedeni novčani iznosi stavljeni na raspolaganje društvu FE Magnetit d.o.o., a ne izravno tuženiku. Tuženik da ničim nije dokazao da se FE Magnetit d.o.o. u vrijeme davanja zajmova nalazio u financijskoj situaciji u kojoj sredstva za poslovanje nije mogao pribaviti pod normalnim gospodarskim uvjetima, a što je zakonska pretpostavka da bi se plaćanje društvu izvršeno od člana društva smatralo zajmom kojim se nadomješta kapital.

13. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka, podneskom predanim na ročištu od 28.11.2018., ustrajao u svim istaknutim prigovorima iz odgovora na tužbu navodeći da ostaje kod prigovora litispendencije u odnosu na predmet koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem P-454/2018. Nadalje, naveo je i da se protivi djelomičnom povlačenju tužbe za iznos od 18.327.877,71 kn, jer da se isti upustio u raspravljanje u pogledu tužbenog zahtjeva iz tužbe. Ostao je kod svojih navoda da bi se u konkretnom slučaju radilo o tražbini nižeg isplatnog reda, jer da je društvo FE Magnetit d.o.o., prema podacima iz Poslovne Hrvatske, u 2012. poslovao s gubitkom od 2.223.100,00 kn te isto tako u 2013. s gubitkom od 743.400,00 kn. Stoga da je razvidno kako je pravni prednik tuženika bio u krizi u trenutku davanja zajma od strane tužitelja. Isto tako, a s obzirom da je zajam za koji tužitelj navodi da ga je dao tuženiku, temeljem Ugovora o atipičnim tajnim udjelima, pretvoren u kapitalne pričuve, a što je iskazano i u godišnjem izvješću Adria čelika d.o.o. za 2014., to da stoga sada tužitelj iznos zajma koji je pretvoren u kapitalne pričuve ponovno potražuje s osnova zajma, premda je isti zajam pretvoren u kapitalne pričuve. Povrat kapitalnih pričuva da nije dopušten na temelju odredbe članka 391. ZTD-a, kojom je propisano da se kapitalne pričuve mogu vratiti članovima društva ako nisu potrebne za pokriće gubitaka društva. S druge strane, ukoliko je osnov za potraživanje tužitelja u iznosu od 86.695.474,16 kn ugovor o zajmu, odnosno kako to tužitelj navodi ugovor o kreditu, onda da bi to potraživanje, ukoliko bi i postojalo, predstavljalo tražbinu nižeg isplatnog reda, a sve kako je to prethodno obrazloženo.

14. Tužitelj je osporio iznesene navode tuženika, ističući da je uredio svoj tužbeni zahtjev odnosno djelomično povukao tužbu podneskom od 9.3.2018., a što je sve bilo prije nego što se tuženik upustio u raspravljanje pa da stoga tuženikov pristanak na tako djelomično povlačenje tužbe nije ni potreban. Nadalje, predmetno potraživanje tužitelja prema tuženiku iz uređenog tužbenog zahtjeva da su novčani iznosi koje je tužitelj isplatio temeljem Ugovora o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011. i Ugovora o kreditu broj 376-12-03871 od 19.3.2012. s pripadajućim aneksima, a koji uplaćeni iznosi su (djelomično) pretvoreni Ugovorom o atipičnim

tajnim udjelima od 1.6.2012. i pripadajućim aneksima tom ugovoru u ulog tužitelja, kao tajnog člana, u društvu FE Magnetit d.o.o. koje je pripojeno tuženiku. Tim pripajanjem, tajno društvo da je prestalo postojati te da je nastala obveza povrata uloga tužitelju. Kako je dakle poduzetnik iz Ugovora o atipičnim tajnim udjelima i to društvo FE Magnetit d.o.o. pripojen tuženiku kao društvu preuzimatelju, to je stoga poduzetnik prestao postojati, a tuženik je postao sveopći pravni sljednik pripojenog društva. Nastalu obvezu isplate uloga tajnom članu odnosno tužitelju, zbog prestanka postojanja tajnog društva, da je dužan ispuniti tuženik, kao pravni sljednik poduzetnika.

15. Tuženik je ustrajao u osporavanju osnovanosti naprijed navedene tužiteljeve tražbine ističući da iz sadržaja Ugovora o atipičnim tajnim udjelima, kao i godišnjeg izvješća za tuženika za 2014. te financijskog izvješća za društvo FE Magnetit d.o.o. se može utvrditi da ta izvješća sadržavaju podatke o kapitalnim pričuvama iz ulaganja tajnog društva te da su kapitalne pričuve u iznosu 85.823.095,00 kn ostvarene pripajanjem društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku. Iz toga da jasno proizlazi kako je tužitelj uplate koje je vršio predniku tuženika pretvorio u kapitalne pričuve i prikazao ih u finacijskim izvještajima. Tuženik ponavlja da povrat kapitalnih pričuva nije dopušten, jer se iste mogu vratiti članovima društva samo ako nisu potrebne za pokriće gubitaka društva. U okolnostima u kojima je otvoren stečajni postupak te je upitno hoće li biti dovoljno sredstava za namirenje tražbina i prvog višeg isplatnog reda, to da se stoga iste ne mogu vratiti članovima društva, jer za to nema uvjeta. Isto tako, tužitelj da ne može iznos zajma koji je pretvoren u kapitalne pričuve ponovo potraživati sa osnova zajma.

16. Tužitelj je u tužbi tražio utvrđenje osnovanim njegove tražbine prema tuženiku u iznosu od 105.063,309,02 kn , a zatim je podneskom od 9.3.2018. uredio tužbu odnosno smanjio tužbeni zahtjev, predlažući da se utvrdi osnovanim njegova tražbina prema tuženiku u iznosu od 86.695.474,16 kn. Budući da je tim podneskom od 9.3.2018. tužitelj smanjio tužbeni zahtjev za iznos tražbine od 18.327.877,71 kn, a koje smanjenje tužbenog zahtjeva zapravo ima značenje djelomičnog povlačenja tužbe za navedeni iznos, to je stoga sud, sukladno odredbama članka 193. stavak 1. ZPP-a, pod točkom I. izreke rješenja utvrdio da je tužba za naprijed navedeni iznos povučena. S tim u svezi, napominje se da je tužitelj uredio tužbeni zahtjev prije nego što je tuženik podnio odgovor na tužbu u ovom predmetu, odnosno prije nego što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, a isto tako i kao posljedicu toga da je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6892/2016 od 8.12.2016. djelomično ukinuto rješenje ovog suda broj St-454/15 od 5.9.2016. upravo u dijelu kojim je tužitelj upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine u navedenom iznosu od 18.327.877,71 kn. Stoga se tuženik takvom smanjenju tužbenog zahtjeva odnosno djelomičnom povlačenju tužbe niti ne može protiviti.

17. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu, izvršen je uvid u stečajni spis ovog suda broj St-45/2015, kao i u parnične predmete ovog suda pod poslovnim brojevima P-454/2018, P-612/2016, P-631/2016 i P-432/2017. Nadalje, izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka Nedjeljke

Bezine i Joške Rogošić te je po prijedlogu tužitelja provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Jeri Brkanu iz Splita. Sud je odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem po prijedlogu tuženika, a na okolnost utvrđenja financijskog stanja i položaja društva FE Magnetit d.o.o. u vrijeme pretvaranja tražbina tužitelja danih ugovorima o zajmu u kapitalne pričuve odnosno u tajne uloge u tom društvu, kao i financijskog stanja kod tuženika u vrijeme kada je istom pripojeno društvo FE Magnetit d.o.o., sve obzirom da tuženik nije u ostavljenom roku uplatio potreban predujam za provođenje tog vještačenja, sve sukladno odredbama članka 153. stavak 3. ZPP-a.

18. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

19. Predmet ovog spora, a sukladno smanjenom tužbenom zahtjevu, je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanom njegove tražbine prema tuženiku u iznosu od 86.695.474,16 kn, kao tražbine stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda.

20. Između stranaka nije sporno da je nad tuženikom kao stečajnim dužnikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-45/2015 od 18. studenog 2015. otvoren stečajni postupak te da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, prijavio svoju tražbinu prema tuženiku u tom stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 105.063.309,02 kn, a koju tražbinu je u stečajnom postupku osporio stečajni upravitelj tuženika.

21. Uvidom u stečajni spis, kao i rješenje ovog suda broj St-45/2015 od 5.9.2016., utvrđeno je da je tim rješenjem osporena tražbina tužitelja, kao stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, u cjelokupno prijavljenom iznosu od 105.063.309,02 kn te da je tužitelj upućen, u roku od osam dana od primitka tog rješenja, pokrenuti parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine.

22. Nadalje, iz javno objavljenih pismena na e-oglasnoj ploči suda, kao i stečajnog spisa, razvidno je da je navedeno rješenje ovog suda od 5.9.2016. objavljeno na e-oglasnoj ploči suda istog dana kada je i doneseno. Uzimajući u obzir da se prema odredbama Stečajnog zakona dostava rješenja objavljenog na e-oglasnoj ploči suda smatra obavljenom istekom osmog dana od njegove objave, kao i obzirom da je tužba u ovom predmetu podnesena 14.9.2016., to je stoga tužba podnesena pravovremeno, unutar roka iz članka 178. SZ-a, odnosno u skladu s uputom iz točke C. izreke rješenja ovog suda broj St-45/2015 od 5.9.2016.

23. Iz sadržaja stečajnog spisa je također razvidno da je povodom žalbe tužitelja protiv naprijed navedenog rješenja ovog suda od 5.9.2016., rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6892/2016 od 8.12.2016. to rješenje ovog suda potvrđeno u dijelu kojim je utvrđeno da je osporena tražbina tužitelja u iznosu od 105.063.309,02 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, kao i u dijelu kojim je tužitelj kao vjerovnik upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika kao stečajnog dužnika radi utvrđenja njegove osporene tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn. Nadalje, tim rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, rješenje ovog suda od 5.9.2016. je ukinuto u dijelu kojim je tužitelj upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika

radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 18.327.877,71 kn te je u tom dijelu predmet vraćen ovom sudu na ponovan postupak. Dakle, rješenje ovog suda od 5.9.2016. u dijelu kojim je tužitelj upućen pokrenuti ovu parnicu radi utvrđenja osnovanim njegove osporene tražbine u iznosu od 86.695.474,16 kn je postalo pravomoćno.

24. Iz prijave tražbine koju je tužitelj podnio u stečajnom postupku 14.12.2015. te njegovog podneska od 8.6.2016. kojim je tu tražbinu pojasnio (list 10-15 spisa), razvidno je da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 13.787.835,83 EUR odnosno 105.063.309,02 kn, od koje tražbine iznos od 11.381.687,44 EUR odnosno 86.695.474,16 kn predstavlja tražbinu prijavljenu s osnova Ugovora o atipičnim tajnim udjelima, navedenu pod brojem II. u prijavi tražbine, a koja tražbina je predmet ovog postupka, dok ostatak prijavljene tražbine u iznosu od 2.406.148,39 EUR odnosno 18.327.877,71 kn, koja je u prijavi tražbine navedena pod brojem I., predstavlja tražbinu prijavljenu po drugim osnovama, a koja tražbina je predmet drugih parničnih postupaka koji se vode kod ovog suda (pod brojevima P-436/2017 i P-432/2017).

25. Pregledom Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od 1.6.2012., s Aneksima tog ugovora, a koji je dostavljen na njemačkom jeziku i u ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik (stranice 172-193 spisa), sud je utvrdio da je taj Ugovor sklopljen između tužitelja kao tajnog člana i društva FE Magnetit d.o.o. Split (poduzetnik). U uvodu Ugovora je utvrđeno da je tužitelj preko EU Invest GmbH, München stekao 50% poslovnih udjela u Adria Čelik d.o.o. po nominalnoj vrijednosti od 10.000,00 kn i preko FE Magnetit d.o.o. za 8.500.000,00 EUR zemljište, zgrade i postrojenja kao i strojeve čeličnih peći Adria Čelik d.o.o. te da za financiranje stjecanja poslovnih udjela, kao i aktivne čelične peći, tužitelj ima udjele kao atipični tajni član društva u FE Magnetit d.o.o. Nadalje proizlazi da je tim Ugovorom osnovano tajno društvo u kojem tužitelj sudjeluje u FE Magnetit d.o.o. kao (atipični) tajni član društva. Početak društva je određen s 1. lipnja 2012. te je ugovoreno da se društvo osniva na neodređeno vrijeme. Tužitelj, kao tajni član društva, obvezao se uplatiti novčani ulog u iznosu od 8.500.000,00 EUR u FE Magnetit d.o.o., a za koji ulog je određeno da se uplaćuje u gotovini i dospijeva na plaćanje odmah. Iz Ugovora je razvidno i da tužitelj kao tajni član sudjeluje u godišnjem višku / godišnjem deficitu FE Magnetit d.o.o. u slučaju razlaza s kvotom od 61,69%. Prema članku 4. Ugovora, za tajnog člana društva se vodi jedan račun uloga, jedan račun gubitka kao podračun računa uloga te jedan račun zajmova. Isto tako, određeno je da je za udjele tajnog člana mjerodavan u rezultatu godišnji višak koji proizlazi iz poreznog godišnjeg završnog računa ili godišnjeg deficita prije razmatranja udjela koji pripada tajnom članu društva. Prema članku 6. Ugovora, tajni član je ovlašten povući udjele u godišnjem višku koji mu pripadaju i koji su knjiženi u korist računa zajmova, dok se isplata udjela godišnjeg viška ili djelomičnih isplata pripadajućeg godišnjeg viška FE Magnetit d.o.o. može uskratiti prema ekonomskoj procjeni, ukoliko bi to tražila likvidnost društva. U članku 10. Ugovora je određeno da se saldo razilaženja, a u slučaju prestanka tajnog društva, izračunava iz salda računa uloga, računa gubitka i računa zajma plus udio tajnog člana društva u tajnim rezervama i vrijednostima tvrtke FE Magnetit d.o.o. Utvrđeni saldo razilaženja FE Magnetit d.o.o. se mora isplatiti u pet jednakih

polugodišnjih obroka koji slijede jedan iza drugoga, od kojih prvi obrok dospijeva na plaćanje na kraju mjeseca koji slijedi iza mjeseca predočanja mjerodavne bilance, a najkasnije šest mjeseci nakon isključenja. Stranke su također ugovorile da taj Ugovor podliježe primjeni hrvatskog prava.

26. Aneksom 1. Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od 20.12.2012. stranke su utvrdile da se povećavaju atipični tajni udjeli tužitelja u društvu FE Magnetit d.o.o. za iznos od 3.900.000,00 EUR, odnosno na sveukupno 12.400.000,00 EUR. Isto tako, tim Aneksom je određeno da se sudjelovanje tajnog člana društva u godišnjem višku / godišnjem deficitu FE Magnetit d.o.o. povećava te da sada iznosi sveukupno 90%, kao i da u slučaju razlaza tajni član društva sudjeluje u tajnim rezervama i vrijednosti društva FE Magnetit d.o.o. s kvotom od 90%.

27. Iz Aneksa 2. Ugovora o atipičnim tajnim udjelima od 3.12.2013. razvidno je da su istog stranke tog ugovora sklopile radi ispravka iznosa ulaganja i visine atipičnih tajnih udjela tajnog člana te je stoga suglasno utvrđeno da tužitelj povećava atipične tajne udjele u FE Magnetit d.o.o. za iznos od 2.881.687,44 EUR, dakle na sveukupno iznos od 11.381.687,44 EUR.

28. Tužitelj je tijekom postupka tvrdio da je s društvom FE Magnetit d.o.o. sklopio dva ugovora o kreditu i to od 1.10.2011. i od 19.3.2012., a kojima da je društvu FE Magnetit d.o.o. dao zajmove, koji zajmovi da su temeljem Ugovora o atipičnim tajnim udjelima djelomično pretvoreni u ulog tužitelja kao tajnog člana u društvu FE Magnetit d.o.o.

29. Uvidom u Ugovor o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011. s pripadajuća tri aneksa tom ugovoru od 8.11.2012., 16.11.2012. i 23.11.2012. (stranice 451-461 spisa), utvrđeno da je taj Ugovor sklopljen između tužitelja kao zajmodavca i društva FE Magnetit d.o.o. kao zajmoprimca, za kratkoročno financiranje obveza po aktiviranoj novoj investiciji, a kojim ugovorom se tužitelj obvezao staviti na raspolaganje odnosno isplatiti društvu FE Magnetit d.o.o. iznos od 1.000.000,00 EUR, s kamatom po stopi od 8%. Aneksima 1. i 2. tom Ugovoru povećan je iznos zajma, tako da ukupan iznos zajma koji se tužitelj obvezao isplatiti društvu FE Magnetit d.o.o. iznosi ukupno 2.623.344,65 EUR. Aneksom 3. tom Ugovoru stranke su suglasno utvrdile smanjenje kamatne stope na dani zajam i to u visini od 2,80% od valutiranog iznosa zajma.

30. Tužitelj je u prilog osnovanosti svojih navoda da je ispunio svoju obvezu po naprijed navedenom Ugovoru o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011., s pripadajućim Aneksima 1. i 2., priložio u spis bankovne potvrde o izvršenom plaćanju društvu FE Magnetit d.o.o. (stranice 463-517, 538-608 spisa).

31. Uvidom u Ugovor o kreditu br. 376-12-03871 od 9.3.2012. s pripadajućim aneksom tom ugovoru od 8.11.2012. (stranice 518-524 spisa), utvrđeno je da je taj Ugovor o kreditu sklopljen također između tužitelja kao zajmodavca i društva FE Magnetit d.o.o. kao zajmoprimca, za plaćanje obveza, a kojim ugovorom se tužitelj obvezao staviti na raspolaganje odnosno isplatiti društvu FE Magnetit d.o.o. iznos od

9.500.000,00 EUR, s kamatom po stopi od 8%. Aneksom 1. tom Ugovoru od 8.11.2012. povećan je iznos zajma za iznos od 11.586,72 EUR, tako da ukupan iznos zajma koji se tužitelj obvezao isplatiti društvu FE Magnetit d.o.o. po tom Ugovoru o kreditu iznosi ukupno 9.511.586,72 EUR.

32. Tužitelj je u prilog osnovanosti svojih navoda da je ispunio svoju obvezu po naprijed navedenom Ugovoru o kreditu br. 376-12-03871 od 9.3.2012., s pripadajućim Aneksom 1., priložio u spis bankovne potvrde o izvršenom plaćanju društvu FE Magnetit d.o.o. (stranice 525-535, 610-624 spisa).

33. Tuženik je u spis priložio Sporazum o usklađivanju obveza i kapitalnih rezervi od 3.12.2013. (stranice 654-656 spisa), a uvidom u koji je utvrđeno da je taj Sporazum sklopljen između tužitelja i društva FE Magnetit d.o.o. U članku 1. Sporazuma stranke su suglasno utvrdile da je tužitelj na osnovu Ugovora o kreditu broj 376-11-03870 te pripadajućih im Aneksa 1. i 2. uplatio FE Magnetit d.o.o. iznose od 1.966.877,03 EUR i 648.124,45 EUR, zatim da je tužitelj na osnovi Ugovora o kreditu broj 376-12-03871 i pripadajućeg mu Aneksa 1. društvu FE Magnetit d.o.o. platio iznos od ukupno 9.511.586,72 EUR. Nadalje, utvrđeno je i da je tužitelj na osnovu Ugovora o isporuci robe broj 218-12-03881 i broj 218-12-03832 društvu FE Magnetit d.o.o. isporučio robu u vrijednosti od 1.083.025,25 EUR i 384.155,10 EUR. Stranke su u Sporazumu utvrdile i da je između istih 1.6.2012. sklopljen Ugovor o atipičnim tajnim udjelima tužitelja u FE Magnetit d.o.o. te njegov Aneks 1. za vrijednost od 12.400.000,00 EUR, kao i da je 24.12.2012. na osnovu tog Ugovora i Aneksa 1. u društvu FE Magnetit d.o.o. donesena odluka o knjiženju kapitalnih rezervi. Nadalje, zbog greške u prijevodu, da je došlo do razlika u tumačenju i knjiženju, tako da je FE Magnetit d.o.o. proknjižio iznos od 11.381.687,44 EUR, a tužitelj iznos 12.400.000,00 EUR. Stranke su utvrdile da je cilj tog Sporazuma regulirati iznose kredita i kapitalnih rezervi. Sukladno navedenom, u članku 2. Sporazuma, stranke su suglasno utvrdile da kapitalne rezerve na osnovu ulaganja iznose 11.381.687,44 EUR, zatim da obveze FE Magnetit d.o.o. za kupljenu robu do 3.12.2013. iznose 1.434.744,14 EUR, dok obveze za kredit do 3.12.2013. iznose 744.900,76 EUR uvećano za pripadajuće kamate za 2012. u iznosu od 1.842,76 EUR.

34. U dokaznom postupku provedeno je i saslušanje svjedoka Nediljke Bezine i Joške Rogošić, koje su saslušane na ročištu od 5. lipnja 2020.

35. Svjedok Nediljka Bezina u svom iskazu je u bitnom navela da je bila zaposlenica društva Adria čelik d.o.o. u periodu od 1.1.2012. do otvaranja stečajnog postupka nad tim društvom te da je radila na poslovima voditelja knjigovodstva. U mjesecu srpnju 2014. tuženiku Adria čelik d.o.o. da su pripojena društva Adria željezara d.o.o. i FE Magnetit d.o.o. U odnosu predmetnu tražbinu tužitelja iz ovog postupka, navela je da je prilikom pripajanja društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku provedena revizija obaju društava te da su nakon toga u poslovnim knjigama Adria čelika d.o.o. knjižene otvorene stavke društva FE Magnetit d.o.o. i Adria željezare d.o.o. U poslovnim knjigama FE Magnetit d.o.o. da je bio knjižen ulog tajnog člana, a koji novčani iznos da je prilikom pripajanja tog društva Adria čeliku d.o.o. ona knjižila

u poslovnim knjigama Adria čelika d.o.o. na istoj poziciji na kojoj je on bio knjižen kod FE Magnetit d.o.o., a da se radilo o iznosu od cca. 86.000.000,00 kn. Na poseban punomoćnika tuženika da se svjedokinja izjasni je li prilikom pripajanja društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku bilo što u poslovnim knjigama FE Magnetita d.o.o. bilo knjiženo na poziciji kapitalnih pričuva odnosno kapitalnih rezervi, svjedokinja je izjavila da se o tome sa sigurnošću ne može izjasniti, ali da je ona na temelju dobivenog revizorskog izvješća ulog tajnog člana knjižila na istoj poziciji u knjigama Adria čelika d.o.o., kao što je to bilo u knjigama FE Magnetita d.o.o.

36. Svjedok Joška Rogošić u svom iskazu je navela da je bila zaposlenica društva Adria čelik d.o.o. u periodu od lipnja 2012. do studenog 2015. te da je obavljala poslove financijskog direktora. Iskazala je da je društvo FE Magnetit d.o.o. u srpnju 2014. pripojeno društvu Adria čelik d.o.o. te da se prilikom pripajanja istih provela revizija, kako završne bilance pripojenog društva, tako i bilanca Adria čelika d.o.o. nakon bilančnog pripajanja. Napomenula je kako je u poslovnim knjigama FE Magnetit d.o.o., a na poziciji kapitalnih pričuva, bilo knjiženo ulaganje tajnog člana TECHOM GmbH te da se radilo o iznosu od cca. 86.000.000,00 kn odnosno cca. 11.300.000,00 Eur. Prilikom tog pripajanja u bilanci Adria čelika d.o.o. da su se pripajale pozicije koje su odgovarale knjižnim pozicijama FE Magnetit d.o.o.. S obzirom da u knjigama Adria čelika nije postojala pozicija kapitalnih pričuva, to je stoga ista prilikom provedenog pripajanja otvorena te su na nju knjižena upravo ona sredstva iz društva FE Magnetit d.o.o. koja su u knjigama tog društva bila knjižena na poziciji kapitalne pričuve. Istakla je da je tako provedeno knjiženje tog tajnog uloga u knjigama Adria čelika d.o.o. potvrdilo i revizorsko izvješće, kao i da je takvo knjiženje jedino i bilo moguće sukladno hrvatskim standardima financijskog izvješćivanja te međunarodnim računovodstvenim standardima. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja, a vezano za knjiženje uloga tajnog člana odnosno izvršeno knjiženje tog uloga na poziciji kapitalnih pričuva u društvu FE Magnetit d.o.o., da li se i kada provjerava je li to ulaganje doista izvršeno te je li to tako bilo i u konkretnom slučaju, svjedokinja je navela da se to provjerava prilikom provođenja revizije te da je prilikom pripajanja društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku također provedena revizija poslovnih knjiga, a prilikom čega su revizori morali provjeriti pozicije pojedinih knjiženja, a isto tako i osnove odnosno isprave na temelju kojih su ta knjiženja napravljena.

37. Na prijedlog tužitelja, a na okolnost visine utužene tražbine, izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke te je suglasnošću stranaka za vještaka određen stalni sudski vještak Jere Brkan iz Splita.

38. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 19.10.2020. vještak Jere Brkan, a pregledom dokumentacije u spisu te isprava koje su stranke na zahtjev vještaka dostavile, utvrdio je da je tužitelj po Ugovoru o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011., a u razdoblju od 20.6.2012. do 20.12.2012., uplatio FE Magnetitu d.o.o. ukupno iznos od 1.872.099,16 EUR, a koji uplaćeni dio iznosa kredita da se odnosi na atipični tajni udjel tužitelja u FE Magnetit d.o.o. Vještak je pritom naveo i da je po tom Ugovoru ranije plaćen i iznos od 744.900,76 EUR, a koji plaćeni iznos dijela tog kredita da je predmet potraživanja tužitelja u drugom predmetu ovog suda (broj P-454/2018) pa stoga taj iznos da nije uključen u atipični tajni udjel. U odnosu na

Ugovor o kreditu (zajmu) br. 376-12-03871 od 19.3.2012., vještak je utvrdio da je tužitelj uplatio društvu FE Magnetit d.o.o. po tom Ugovoru, u razdoblju od 4.6.2012. do 21.6.2012., ukupno iznos od 7.511.586,72 EUR, a kojem iznosu da je, sukladno utvrđenjima u preambuli tog ugovora, trebalo pridodati iznos kapare u visini od 2.000.000,00 EUR kojeg je tužitelj, u ime i po nalogu FE Magnetit d.o.o., isplatio društvu Sholz AG, a koje društvo taj iznos kapare ima proslijediti na konto tuženika. Sukladno navedenom, vještak je zaključio da potraživanje tužitelja po Ugovoru o kreditu br. 376-11-03870 od 1.10.2011. iznosi 1.872.099,16 EUR, dok potraživanje po Ugovoru o kreditu br. 376-12-03871 od 19.3.2012. iznosi 9.511.586,72 EUR, što sveukupno daje iznos od 11.383.685,88 EUR, a koji iznos preračunat po srednjem tečaju HNB-a na dan otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (7,606287 kn = 1,00 EUR) iznosi ukupno 86.587.581,92 kn. Podneskom od 5.2.2022. vještak je odgovorio na pitanja i primjedbe tužitelja, iznesene na pisani nalaz i mišljenje, a isto tako na ročištu od 11. ožujka 2022. je u svom usmenom iskazu naveo da u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja od 19.10.2020. Vještak je pritom potvrdio da u pisanom vještvu utvrđeni iznos potraživanja tužitelja od 11.383.685,88 EUR predstavlja tražbinu koja se odnosi na atipične tajne udjele, odnosno ulog tužitelja u društvo FE Magnetit d.o.o. Ovdje valja navesti i da je sudski vještak u svom pisanom nalazu i mišljenju naveo kako je u uvidom u spis utvrdio da je društvo u FE Magnetit d.o.o. u 2012. ostvario gubitak od 2.223.108,00 kn, dok je isto društvo u 2013. ostvarilo gubitak od 74.371,00 kn. Isto tako, prema bilanci na dan 31.12.2014., tuženik da je u 2013. ostvario gubitak od 95.474.916,00 kn, a u 2014. da je ostvaren gubitak od 77.413.964,00 kn. Vještak također navodi da je iz navedenih ulaganja u tajne uloge vidljivo da su sva ulaganja ostvarena u vremenu od lipnja 2012. do 20.12.2012. kada je tuženik poslovao s gubitkom.

39. Nakon usmenog iskaza vještaka, stranke nisu imale posebnih primjedbi ni prigovora na provedeno vještačenje, a isto ovaj sud prihvaća kao stručno, objektivno i izrađeno prema pravilima struke i u skladu s ispravama koje su dostavljene u spis.

40. Iz spisu priloženih isprava, kao i nalaza i mišljenja sudskog vještaka Jere Brkana, sud smatra utvrđenim da je tužitelj doista isplatio društvu FE Magnetit d.o.o., po ugovorima o kreditu od 1.10.2011. i 19.3.2012. iznos od ukupno 11.383.685,88 EUR, a koji iznos bi prema navodima tužitelja predstavljao njegov ulog, kao tajnog člana, u društvu FE Magnetit d.o.o., sukladno sklopljenom Ugovoru o atipičnim tajnim udjelima. Iz sadržaja tog Ugovora o atipičnim tajnim udjelima proizlazi da je istim osnovano tajno društvo između tužitelja (kao tajnog člana) i FE Magnetit d.o.o. (kao poduzetnika) u smislu odredbi članka 148. ZTD-a.

41. S tim u svezi navodi se da je člankom 148. stavak 1. ZTD-a propisano da tajno društvo nastaje ugovorom kojim jedna osoba (tajni član) ulaže neku imovinsku vrijednost u poduzeće druge osobe (poduzetnik), te na temelju toga uloga stječe pravo sudjelovanja u dobiti i u gubitku poduzetnika. Prema članku 149. ZTD-a, odnosi između poduzetnika i tajnog člana uređuju se ugovorom, a na njihove odnose primjenjuju se propisi kojima se uređuju obvezni odnosi o ortaštvu, samo ako ti odnosi nisu uređeni ugovorom i odredbama ZTD-a. Prema članku 151. ZTD-a udio poduzetnikovog poduzeća u dobiti i gubitku iskazanom poslovanjem tajnog društva

određuje se ugovorom. Nadalje, na kraju poslovne godine utvrđuje se dobit ili gubitak poduzetnikovog poduzeća te se tajnome članu isplaćuje njegov udio u dobiti (članak 152. ZTD-a). Odredbama članka 154. ZTD-a propisani su razlozi za prestanak tajnog društva, prema kojima do prestanka dolazi po sili zakona, osim ako što drugo nije predviđeno ugovorom. Tako je tim člankom propisano, između ostalog, da je razlog za prestanak tajnog društva smrt ili prestanak poduzetnika koji je pravna osoba, odnosno ako poduzetnik prestane obavljati gospodarsku djelatnost. Prema članku 156. ZTD-a, u slučaju prestanka društva poduzetnik i tajni član sastavit će obračun, te će poduzetnik tajnom članu isplatiti njegov ulog zajedno s pripadajućom, a još neisplaćenom dobiti. Odredbama članka 157. stavak 1. ZTD-a, propisano je da u slučaju stečaja poduzetnika, tajni član društva ima glede prava na povrat svog uloga položaj stečajnog vjerovnika, ali samo u odnosu na onaj dio uloga koji prelazi iznos njegovog udjela u gubitku.

42. Tužitelj je tijekom postupka tvrdio da je pripajanjem društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku tajno društvo prestalo te da je stoga nastala obveza povrata uloga tužitelju kao tajnom članu. Budući da je FE Magnetit d.o.o. pripojen tuženiku kao društvu preuzimatelju, tuženik da je postao sveopći pravni sljednik pripojenog društva te da je stoga tuženik dužan ispuniti obvezu povrata uloga tužitelju, a u odnosu na koju tražbinu s osnova povrata uloga bi se radilo o tražbini drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad tuženikom. Međutim, ovaj sud takve navode tužitelja ne smatra osnovanim.

43. Naime, iz dostavljenog Sporazuma o usklađivanju obveza i kapitalnih rezervi, koji je između tužitelja i društva FE Magnetit d.o.o. sklopljen 3.12.2013. razvidno je da su istim stranke tog sporazuma suglasno utvrdile da se iznos od 11.381.687,44 EUR, a koji je predmet ovog sudskog postupka, knjiži u poslovnim knjigama FE Magnetit d.o.o. kao kapitalne rezerve odnosno kao kapitalne pričuve. Dakle, još za vrijeme trajanja tajnog društva tužitelja i FE Magnetit d.o.o., ulog koji je tužitelj uplatio na temelju danog zajma iz Ugovora o kreditu, u društvu FE Magnetit d.o.o. je s pozicije obveze prema tajnom članu preneseno odnosno knjiženo u poslovnim knjigama FE Magnetit d.o.o. na bilančnu poziciju kapitalnih pričuva odnosno kapitalnih rezervi. Stoga, u trenutku kada je došlo do pripajanja društva FE Magnetit d.o.o. tuženiku ta su sredstva također u poslovnim knjigama tuženika knjižena na poziciji kapitalnih pričuva, a što je razvidno ne samo iz spisu dostavljenih financijskih podataka za tuženika, već i iz iskaza saslušanih svjedoka Nedjeljke Bezine i Joške Rogošić, koje su potvrdile knjiženje tih kapitalnih pričuva u poslovnim knjigama tuženika u trenutku kada je istom pripojeno društvo FE Magnetit d.o.o. Također, potrebno je naglasiti i da je tužitelj bio član društva FE Magnetit d.o.o. te da je isti član društva tuženika, a čijim je članom postao i prije nego je tuženiku pripojeno navedeno društvo.

44. Člankom 408. stavak 1. ZTD-a propisano je da član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda.

45. U skladu s odredbama članka 391. stavak 1. ZTD-a, članovi društva se mogu pored uplate uloga obvezati na dodatne uplate novca ili ispunjenje drugih činidbi koje imaju imovinsku vrijednost, a čime se ne povećava temeljni kapital društva. Nadalje, prema stavku 5. tog članka ZTD-a, ono što je uplaćeno može se vratiti članovima društva ako nije potrebno za pokriće gubitaka društva.

46. Dakle, kapitalne pričuve se mogu vratiti odnosno isplatiti članu društva ako iste nisu potrebne za pokriće gubitaka društva i ako je društvo likvidno. Iz spisu priloženih financijskih podataka i bilanci (list 738 do 814) razvidno je da je FE Magnetit d.o.o. u 2012. ostvario gubitak u iznosu od 2.223.108,00 kn, dok je isti u 2013. ostvario gubitak u iznosu od 74.371,00 kn, a tuženik je u 2013. ostvario također gubitak u iznosu od 95.474.916,00 kn dok je u 2014. ostvaren gubitak od 77.413.964,00 kn, a što je uostalom u svom nalazu i mišljenu utvrdio i sudski vještak Jere Brkan. Dakle, iz navedenog je razvidno, a kao što to i tuženik tvrdi, da u smislu odredbi članka 391. stavak 5. ZTD-a nisu bili ispunjeni uvjeti za isplatu odnosno povrat kapitalnih pričuva.

47. Stoga, iako je tajno društvo pripajanjem FE magnetita d.o.o. tuženiku prestalo postojati, u smislu odredbi članka 154. ZTD-a, po ocjeni ovog suda ne postoji obveza tuženika da tužitelju, kao stečajnom vjerovniku drugog višeg isplatnog reda, vrati odnosno isplati iznos predmetne tražbine koju je tužitelj kao tajni član uplatio u društvo FE Magnetit d.o.o., jer su ta uplaćena sredstva već ranije kod FE Magnetit d.o.o. pretvorena u kapitalne pričuve te su ista kao takva unesena i u poslovne knjige tuženika. Stoga se, u konkretnom slučaju, ne radi o tražbini drugog višeg isplatnog reda u smislu odredbi članka 71. SZ-a, već bi se radilo o tražbini nižeg isplatnog reda u smislu odredbi članka 72. SZ-a.

48. Slijedom naprijed navedenog, a kako dakle predmetna tražbina tužitelja ne predstavlja tražbinu viših isplatnih redova u stečajnom postupku nad tuženikom, odnosno tražbinu drugog višeg isplatnog reda, to je stoga tužbeni zahtjev tužitelja trebalo odbiti kao neosnovan i sukladno tome odlučiti kao u izreci ove presude.

49. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a, uz primjenu važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22, dalje OT), a sve obzirom na vrijednost predmeta spora od 86.695.474,16 kn. Budući da je tužitelj izgubio ovu parnicu, isti je dužan naknaditi tuženiku opravdane troškove koji su mu bili potrebni za vođenje ovog postupka.

50. Sukladno popisanom trošku, tuženiku su kao opravdani priznati troškovi za sastav odgovora na tužbu od 15.10.2018. te sastav obrazloženog podneska od 26.11.2018. u iznosu od po 100.000,00 kn za svaki od tih podnesaka, sukladno Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 50. OT-a. Nadalje, tuženiku je priznat i trošak zastupanja na ročištima od 5.6.2020., 10.7.2020., 11.3.2022. i 3.6.2022. u iznosu od po 100.000,00 kn za svako od tih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 50. OT-a. Isto tako, tuženiku su priznati troškovi za zastupanje na ročištima od 28.11.2018. i 27.2.2019. u iznosu od po 50.000,00 kn za svako od tih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 2. u vezi s Tbr.

50. OT-a, kao i trošak za sastav podnesaka od 13.2.2019. (zaprimljen u spis 14.2.2019.) i 13.3.2020. u iznosu od po 500,00 kn za svaki od tih podnesaka, sukladno Tbr. 8. t. 3. u vezi s Tbr. 50. OT-a. Na tako priznati trošak zastupanja po odvjetniku kao punomoćniku u ukupnom iznosu od 701.000,00 kn trebalo je priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 175.250,00 kn, sukladno Tbr. 42. OT-a.

51. Tuženiku nisu kao opravdani priznati zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 3.10.2016. i 18.2.2019. u iznosu od po 100.000,00 kn za svaki od tih podnesaka, a sve obzirom da se po ocjeni ovog suda ne radi o podnescima koji su u smislu članka 155. stavak 1. ZPP-a bili potrebni za vođenje ovog postupka i za koje bi tuženiku pripadao navedeni zatraženi trošak. Naime, podneskom od 3.10.2016. tuženik je samo dostavio punomoć za zastupanje, dok je podneskom od 18.2.2019. samo dostavio dokumentaciju koju je mogao i trebao dostaviti već ranije, kao što to uostalom i sam navodi u tom podnesku, pa stoga sud smatra da tuženiku za sastav navedenih podnesaka ne pripada zatraženi trošak kao nužan za vođenje ovog postupka. Nadalje, tuženiku nije priznat ni više zatraženi trošak za zastupanje na ročištima od 28.11.2016. i 27.2.2019. u iznosu od 50.000,00 kn za svako od tih ročišta, a sve obzirom da se na tim ročištima nisu izvodili dokazi već se raspravljalo o procesnim pitanjima te su stranke ostale kod do tada iznesenih navoda. Stoga tuženiku za zastupanje na navedena dva ročišta pripada nagrada po Tbr. 9. t. 2. OT-a, odnosno 50% nagrade iz Tbr. 7. t. 1. OT-a, a koliko je tuženiku i priznato za ta ročišta. Isto tako, tuženiku nisu priznati više zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 13.2.2019. i 13.3.2020. u iznosu od po 99.500,00 kn za svaki od tih podnesaka, budući da navedeni podnesci ne predstavljaju podneske iz Tbr. 8. t. 1. OT-a, već se radi o ostalim podnescima, u kojima tuženik u većem dijelu ponavlja do tada već iznesene navode, zbog čega mu za te podneske pripada trošak po Tbr. 8. t. 3. OT-a, odnosno po 500,00 kn koliko mu je i priznato, a ne po 100.000,00 kn koliko je zatraženo. Tuženiku nije priznat ni zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 25.6.2020. u iznosu od 100.000,00 kn, budući da toga dana u ovom predmetu nije održano ročište. Na naprijed navedeni nepriznati trošak, na ime zastupanja po odvjetniku kao punomoćniku, u ukupnom iznosu od 599.000,00 kn tuženika ne pripada ni obračunati PDV po stopi od 25% koji iznosi 149.750,00 kn. Na kraju, tuženiku nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, budući da tuženik tu sudsku pristojbu, a niti bilo kakve druge predujmove i pristojbe, nije uplatio u ovom predmetu, a niti je tuženik pozvan na plaćanje sudske pristojbe za odgovor na tužbu. Pri tom se napominje da sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama, obveza plaćanja sudske pristojbe za odgovor na tužbu nastaje tek po pravomoćnom završetku postupka i to za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici.

52. Slijedom navedenog, tuženiku su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 876.250,00 kn, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 751.250,00 kn trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama II. i III. izreke rješenja.

53. Napominje se da su novčani iznosi koji su navedeni u uvodu i izreci ove presude i rješenja u kunama, iskazani i u eurima, preračunavanjem po fiksnom tečaju konverzije od 7,53450 kuna za 1 euro, sve to sukladno odredbama članaka 43. i 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 57/22 i 88/22) i Odluke o dvojnim iskazivanjem novčane vrijednosti koje je obavezno od 5. rujna 2022.

U Splitu 21. listopada 2022.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude i rješenja.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **eb313-ac0e5**

Kontrolni broj: **0ffb7-a41ee-022f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.